

שאינן חשבון לפרטי המלכות. (ד"א בגין דהא קיימא בחושבנא השתא ויהוה זמנא לא יתקיים בחושבנא. מאי טעמא) בגין דכל מה דקיימא בחושבנא, לא שריין תמן ברכאן בשלימו. משום שכל מה שעומד ונמנה בחשבון לא שורה שם ברכה בשלמות משום שמספר יש לו גבול וקצבה. ובברכאן שריין במה דלא קיימא בחושבנא וברכה שורה במה שלא עומד בחשבון. בזמנא קדמאה קיימא בחושבנא, דכתיב אלה פקודי המשכן אומנם בפעם הראשונה שהמשכן הוקם עמד הוא בחשבון שהיה מצד המלאך מט"ט וכמו שכתוב אלה פקודי המשכן.

המשכן הוקם בחשבון ולכן נצרך לתפילת משה וברך אותם שתשרה ברכה במעשי ידכם

תא חזי, משכנא דא קיימא בחושבנא בוא וראה המשכן הזה הוקם בחשבון, ובגין כך אצטריך לצלותא דמשה, דישרי עליה ברכאן ומשום כך הצטרך המשכן לתפלת משה שישרה עליו ברכה, דכתיב ויברך אותם משה, ומה ברכה בריך לון, יהא רעוא דתשרי ברכה על עובדי ידיכון ומה הברכה שברך אותם יהי רצון שתשרה ברכה על מעשי ידיכם. ובברכאן לא שראן על האי חשבנא עד דאקשר ליה משה במשכנא דלעילא, והברכות לא שורות על כלי המשכן שבאו בחשבון עד שברך וקשר אותם משה בברכתו ויחודו במשכן העליון שהוא המלכות דכתיב אלה פקודי המשכן

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה כִּמוֹ שִׁכְתוּב אֱלֹהֵי פִּיקוּדֵי
 "הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן" שִׁכְתַּב פְּעָמִים מִשְׁכָּן לְרִמּוֹז שֶׁכַל פִּיקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הִתְחַתּוּן נִקְשָׁרִים בַּמִּשְׁכָּן
 הָעֵלְיוֹן שֶׁהוּא מִשְׁכַּן הָעֵדוּת. דָּאֵי לָאוּ דְאֵתְעַבְדַּר חֲשִׁבְנָא עַל יְדֵא
 דְּמֹשֶׁה, שֶׁאִם לֹא הָיָה נֶעֱשֶׂה חֲשׁוֹן הַמִּשְׁכָּן ע"י מֹשֶׁה שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ לְקַשֵּׁר הַמִּשְׁכָּן
 בְּעֵלְיוֹנִים לֹא יִכְלִין אֵינּוֹן לְמַעַבְדַּר חֲשִׁבְנָא, לֹא יִכְלוּ הֵם לַעֲשׂוֹת אֵת
 חֲשׁוֹן הַמִּשְׁכָּן דְּכִתִּיב אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה.

הַקַּב"ה צוּה אֵת הָעוֹרְבִים לְכַלְכַּל אֵת אֱלֹהֵיוּ וְכֵן אֵת הָאִשָּׁה לְכַלְכַּלוּ

פָּתַח וְאָמַר, פִּתַּח ר" אבא ודרש (מלכים א יז) וַיְהִי דְבַר יְי' אֶל
 אֱלֹהֵיוּ אֱלִיוּ לְאָמַר קוּם לְךָ צִרְפָּתָה וְגו' הִנֵּה
 צוּיִתִּי שָׁם אִשָּׁה אֲלֻמְנָה לְכַלְכַּלְךָ. וְכִי אָן פָּקִיד לָהּ
 קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְכִי אֵיפֹה מְצִינוּ שְׁצוּה הַקַּב"ה אוֹתָהּ לְכַלְכַּל אֵת אֱלֹהֵיוּ.
 אֲלֵא עַד לֹא יִיתִי לְעֵלְמָא, אֲלֵא עוֹד לְפָנַי שְׁאֵלִיָּהּ הִגִּיעַ לְעוֹלָם פָּקִיד
 קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּגִזְרָה דִּילִיָּהּ לְעֵילָא עַל הָעוֹרְבִים,
 לְמִיתִי מְזוֹנָא לְאֱלִיָּהּ, צוּה הַקַּב"ה בְּגִזְרָתוֹ בְּעֵלְיוֹנִים עַל הָעוֹרְבִים שֶׁהָיוּ
 מְמוֹנִים לְהַבִּיא מְזוֹן לְאֱלֹהֵיוּ וְלֹא שְׁצוּה אוֹתָם פֶּה בְּעוֹלָם וְלִהְיֶיָא אֶתְתָּא
 לְמִיָּהּ לִיָּהּ מְזוֹנָא וְכֵן עַל הָאִשָּׁה גֹזַר לְמַעַלָּה וּמִיָּנָה אוֹתָהּ לְהַבִּיא מְזוֹן
 לְאֱלֹהֵיוּ.

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עֲבוֹר הַנְּעֻחוֹת אוֹ לְרִפּוּאָה / הַעֲלָחָה טֵל' 02-6249000

בזכות ברכתו של אליהו היתה ברכה בקמח של הצרפית

מִה פְּתִיב, (דף רכ"ב ע"א) (מלכים א יז) **וַתֹּאמֶר חַי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אִם יֵשׁ לִי מְעוֹג כִּי אִם מְלֵא כֶּף קֶמַח בַּפֶּד וּמְעַט שֶׁמֶן בַּצִּפְּחַת וְגו'.** [קנג]

אור הרשב"י

סבורים. בזכותו הוא. נראה בחלום שזה מעט לר"ה אלא בגלל אשה שמסקת התנור ומשאילה לאחרים.

וציין הכתוב צרפתה אשר לצידון לפי שיש צרפת אחרת, כמו שכתוב בעובדיה אשר כנענים. ער צרפת. וצרפת זו, שאמר הקב"ה לאלהו לילך לשם היא סמוכה לצידון והיתה של ישראל. ועוד, שבחר הקב"ה בצידון ששם היה מקור רעתו של אחאב שלקח אשה צידונית, ולכן גם התיקון יהיה משם.

ונאמר הנה צויתי שם וגו' בפמליא שלי שתכלכלך שם אשה אלמנה. שהרי לאלמנה לא היה במה לפרנסו אלא ע"י נס. ומכאן רואים שיותר ממה שעושה בעל הבית עם העני עושה העני עם בעל הבית. שהרי לא היה לה במה להתפרנס, ובזכות אליהו נתפרנסו, ובכל זאת יאמר הנה צויתי שם אלמנה לכלכלך. לפי שעשתה צדקה בכל ליבה, ולא ידעה שהוא אליהו. וזהו שהורה הקב"ה לאלהו שאף שעבדו ע"ז אבל מכת הצדקה והחסד ראויים הם להוושע. וכן אמרו חז"ל כל דור שיש בו צדקה וגמילות חסדים אף אילו כל מעשיהם רשעים אין גזר דינם ליאבד.

[קנג] וכיון שכלו המים בנחל כרית שוב לא היה אליהו יכול לישאר שם ואמר לו השי"ת שילך לצרפת אשר בצידון וישב שם, שזמנו לו שם אשה לכלכלו. והכונה ששם יהיה לו נס שכד הקמח לא יחסר וצפחת השמן לא יכלה.

וחז"ל אמרו שהיתה אמו של יונה הנביא. וסיבב ה' כך שע"י אליהו תחיה היא ובנה. והיתה אשת נביא, שהרי יונה בן אמיתי נתפרש שמו ושם אביו, וכל נביא שנתפרש שמו ושם אביו היה נביא בן נביא, והיתה ניצוץ של שרה אמנו.

ומכאן למדו חז"ל שמכת הצדקה עתידים המתים להחיות. שהרי האלמנה קיבלה אותו בכבוד גדול, ואמו של יונה היתה, והיו אוכלים היא והוא וביתה מפתן ומשמנן. והקב"ה רצה להראות לאלהו שעם ישראל קדושים הם, שיש אלמנה אחת מרוצה, שתפרוס מפתה הדל לאורה בימי מחסור ומצוקה, וזה יעורר רחמים על ישראל. כמו שמצינו בגמרא שבימי רב היתה בצורת וירדו גשמים בזכות איש אחד שהיה משאיל כלי החפירה. ועוד היתה שריפה בעיר דרוקרת ובשכונת רב הונא. לא היתה והיו

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

והרי כאן מידה היתה באותו קמח **דָּהָא הָוָה בֵּיהּ מְלֵא כַף קֶמַח בְּכַד, כַּף הוּא מְדִידוֹ דִּילֵיהּ,** שהרי היה בכד מידה של מלא כף היד שהיא מידה של שיעור הקמח **וְאֵתְחִזִּי דְלֹא שְׂרִיין בֵּיהּ בְּרֶכֶן, הוֹאִיל וְקֹאִים בְּמִדָּה** ולמדנו שלא יכול שתשרה ברכה בקמח הוֹאִיל ועמד במידה. **מָה פְתִיב,** (מלכים א יז) **כִּי כַה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פֶּד הַקֶּמַח לֹא תִכְלֶה וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחְסַר עַד יוֹם תֵּת יְיָ גֶשֶׁם** והיתה ברכה בקמח בגלל ברכתו של אליהו.

אור הרשב"י

אבל היא עמדה בנסיון. וכשאלוהו שאל ממנה לחם השיבה לו חי ה' אלקיך אם יש לי מעוג, שהיה בדעתה ללוש מעט הקמח אשר היה לה בכד ומעט השמן שהיה בצפחת לאוכלו עם בנה. ואחרי כן בהכרח ימותו ברעב כיון שלא היה לה עוד דבר. ואע"פ שאין נהנים ממעשה נסים, כמבואר מן המעשה בתענית, זה דוקא ליהנות בעצמו, אבל לא בשביל אחרים, ועוד על פי הדיבור הוא. ולכן אמר אליהו עשי לי משם עוגה קטנה בראשונה, והוצאת לי, ולך ולבנך באחרונה. שאני לא אהנה ממעשה נסים כי כה אמר ה' אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת ה' לא תחסר, הרי זה מצות ה' ואין בזה שום חשש. ועוד שלא תכלה ולא תחסר, ולא יהיה עודף גדול ועי"ז לא יהיה הנס מפורסם.

ועוד טעם למה צוהו ה' לילך לבית אשה אלמנה שיראה עד כמה סובלת היא וממנה ילמד על סבל שאר העם, והקב"ה מרחם על עניים, שכמעט מתו גם שניהם אילולא הנס שנעשה להם, ובאופן זה יבקש עליהם רחמים. ולא היה יודע אליהו מי היא האלמנה שאמר לו הקב"ה שילך אליה, אבל למד מאליעזר עבד אברהם ואמר, אותה שתתן לי מים לשתות היא האלמנה. כמו שניסח אליעזר את רבקה, ואע"פ שהעמידה בנסיון עמדה בנסיון. שבתחלה אמר לה קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה. והרי המים היו יקרים מאד אותם הימים, וגם אמר לה להביא לו. וכשהלכה לקחת אמר לה לקחי נא לי פת חם בידך. שתביא במו ידיה הלחם היקר כל כך. והרי אשה אחרת היתה אומרת לו, כיצד אתה מבקש לחם ומים בזמן בצורת כזאת.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000